

Filozofija je izum Starih Grka. Oni su prvi proizveli tu specifičnu vrstu govora koja se odlikuje argumentacijom, opštošću i originalnošću. Učenja antičke filozofije su i danas inspirativna jer se u njima postavljaju pitanja koja se kasnije provlače kroz čitavu istoriju filozofije do današnjih dana. Grci najpre stvaraju nauku o prirodi. Različita učenja o prirodi i njenim počelima se množe i njihove razlike traže argumente u korist jedne ili druge strane. Grčki svet je rano postao dovoljno bogat da se u njemu rode prve filozofije. Kultura Antičke Grčke začetnik je i zapadnoevropske kulture. Ovde se po prvi put u istoriji javlja filozofsko - naučni oblik mišljenja.

Antička filozofija obuhvata filozofska mišljenja i sisteme koji su se razvili na širokom mediteranskom prostoru prožetom antičkom grčkom i rimskom kulturom. U periodu od VII veka pre nove ere, pa sve do propasti antičkog sveta početkom VI veka nove ere. Grčki filozofski sistem utemeljen je na principima racionalizma. Takođe, to je i filozofija subjektivnog idealizma gde je ideja iznad materijalnog. U antičkoj filozofiji država je identičan pojam samom društvu i zbog toga je bila predmet izučavanja najvećih antičkih grčkih filozofa: Platona i Aristotela.

Antička filozofija deli se na četiri perioda :

1. Kosmološki period, u koji spada većina tzv. presokratovaca, a koji traje do pojave prvih sofista u 5. veku p.n.e. U ovom periodu filozofije prevlađuju pitanja vezana za prirodu kosmosa. Predstavnici ovog perioda su : pripadnici miletske i elejske škole, Heraklit, pitagorejci, Empedokle i Anaksagora.
2. Antropološki period (5. vek p.n.e.), u koji spadaju sofisti i Sokrat. U njemu prevlađuju pitanja vezana za čoveka. Koliko čovek može znati ili kako uspostaviti slaganje i prevladati razlike među ljudima, neka su od tih pitanja.
3. Period velikih sistema, (4. vek p.n.e.) se odnosi na dela Platona i Aristotela, filozofe koji su se bavili svim oblastima filozofskog istraživanja, povezujući ih jednom teorijom. Ova dvojica filozofa su prvi filozofi čije knjige su sačuvane u celosti, a ne samo u fragmentima.
4. Helenističko-rimski period, obuhvata vreme od smrti Aleksandra Makedonskog 323. g.p.n.e. do kraja 3. veka n.e., u kome ponovo dominiraju etička pitanja kojima se bave dve velike škole - epikurejska i stoička. Aristotel je najčuveniji filozof starog veka, pored Sokrata i Platona. On nije samo originalan filozof, već i sistematičar svega što je Grčka do njega stvorila na filozofsko -teorijskom području. Zahvaljujući svojoj svestranosti i hrabrosti, Aristotel je uspeo da obuhvati i sintetizuje oba pravca u dotadašnjoj grčkoj filozofiji: učenje o prirodi i učenje moralu. Takođe je, na osnovu filozofske misli prethodnika svojih učitelja, pronašao izgublenu nit naučnog razvoja dosokratovske Grčke, i nastavio to delo doslednim i detaljnim proučavanjima i sveobuhvatnim posmatranjima. Aristotel je istovremeno i empiričar, istraživač, i njegov Likej postaje centar ne samo filozofskih proučavanja već i egzaktnog, naučnog rada.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com